

Til § 25.

Denne bestemmelse erny og må bl. a. ses i sammenhæng med den udbygning af mulighederne for videre uddannelse af folkeskolens lærere i provinsen, der foregår i disse år. Medens §§ 22-24 sigter på den situation, at en lærer må forlade sin undervisningsvirksomhed fuldstændigt for at deltage i videre uddannelse, sigter den foreslåede nye bestemmelse på lærere, der kan følge kursus på stedet enten uden nedsættelse af deres timetal eller — ved mere krævende former for videre uddannelse — med en delvis frigørelse for deres undervisningspligt. I det sidstnævnte tilfælde findes det rimeligt, at lærernes deltagelse i kursus kan indgå i deres pligtige timetal i passende omfang.

Ordningen tænkes praktiseret sådan, at de stedlige skolemyndigheder inden for de rammer, der fastsættes af undervisningsministeren, skønner over, om en lærers deltagelse i videre uddannelse begrundet en afkortning i hans undervisningstimetal, og om hensynet til vedkommende skoles undervisning tillader en sådan afkortning. I bekræftende fald betragtes de afkortede timer som en del af lærerens pligtige timetal i overensstemmelse med de af undervisningsministeren fastsatte regler med den virkning, at læreren får sin løn fuldtud.

Kommunen vil efter den foreslåede bestemmelse få sædvanlig refusion af den pågældende lærers løn og desuden af lønnen til vikar for læreren. Dette finder man rimeligt under hensyn til den samfundsmæssige interesse i lærernes videre uddannelse.

Ud fra det samme hensyn har man fundet det rigtigst, at en tilsvarende ordning kan etableres for lærere ved private skoler, der modtager statstilskud. De i 1954-loven givne regler om vikarhjælp og stipendier, som er optaget i nærværende lovforslags §§ 22-24, gælder også for lærere ved private skoler med statstilskud, og det er således i overensstemmelse med den hidtidige praksis vedrørende videreuddannelsen, at lærere ved sådanne private skoler får samme muligheder som lærere i folkeskolen.

Som anført i bemærkningerne til lovforslag I (ad dettes § 27) har man overvejet den mulighed at

fremsætte forslaget om den heromhandlede ordning som et ændringsforslag til lærerlønnsloven, hvor lærernes pligtige timetal i øvrigt er fastlagt, og hvor der i § 7, stk. 4, er hjemlet adgang til at bevilge en lærer i folkeskolen tjenestefrihed i indtil 2 år for at søge videre uddannelse. Under hensyn til bestemmelsens sammenhæng med de øvrige regler om videre uddannelse har man imidlertid medtaget den i nærværende lovforslag.

Til § 26.

Da der efter vedtagelsen af en lov om læreruddannelsen skal udarbejdes nærmere regler, navnlig studieplaner, efter den nye ordning, finder man det rigtigst, at loven ikke træder i kraft før ved begyndelsen af undervisningsåret 1969-70. Der er dog ved udformningen af ikrafttrædelsesbestemmelsen taget hensyn til, at optagelsen på seminarierne til undervisningsåret 1969-70 må finde sted noget før undervisningsårets begyndelse, og desuden er der taget hensyn til, at lærerstuderende, der påbegynder deres uddannelse, inden nyordningen træder i kraft, skal kunne fuldføre uddannelsen efter de nugældende regler. Bestemmelsen i stk. 4 om, at lovforslagets § 4, der medfører en noget anden sammensætning af seminarierådet end § 17 i loven af 1954, kan sættes i kraft på et tidligere tidspunkt, skyldes, at de nye studieplaner m. v. skal drøftes i seminarierådet, inden de udstedes, og at rådet formentlig ved disse drøftelser bør have den sammensætning, der indføres ved loven.

Til § 27.

Læreruddannelsen på Færøerne og Grønland er ordnet ved særlig lovgivning.

For Færøernes vedkommende bør eventuelle ændringer formentlig ske ved lov.

For Grønlands vedkommende anser man det for ønskeligt, at der er mulighed for at bringe de almindelige regler om læreruddannelsen til anvendelse på et senere tidspunkt.